

Zyciorys.

69

Ja Emilia Janowska z domu Karkmirak urodzona 6.06.1922 w Rudniku, córka Michała i Józefy z Grytów.
Szkołę podstawową skończyłam w Rudniku w roku 1936. Po skończeniu szkoły pracowałam w gosp. rolnym z Rodzicami.
Okupację niemiecką do 1942 r. przeżyłam ukrywając się przed wywiezieniem na roboty do Prusy. W tym czasie poznałam mojego męża Janowskiego K. który przyjechał wraz z innymi wyzwoleńcami z ziem zachodnich. Z chwilą utworzenia się Organizacji N.S.Z. której Komendantem został mój brat Janowski, ps. "Jawor" a zastępcą został Wielgus hłt, ps. "Wyska" w listopadzie 1942 wstąpiłam do organizacji N.S.Z. i od tego czasu pracowałam w konspiracji. Po złożeniu przysięgi przed Z. cz. Komendanta tej Wielgusem ps. "Wyska" strzymałam ps. "Laura". Pracowałam jako przekornarka oraz łączniczka pomiędzy Raciówkami - Rudnik, Bystrzyca Zakrzówek, przez cały okres do lipca 1944 r. dodatkowo prowadziłam tajne dokumenty placówki. Po wkroczeniu wojsk Zadnieckich zaczęły się dochodzenia i przesłania. Zylisimy w ciągłym strachu bo nasz musiał uciekać ukrywając się wśród przyjaciół. Pewnego nanką obiegili nasz dom i zawzięta się szeregowała rewizja, z której wyszłam tylko ludem bo nie znaleźli a ja do niego się nie przysmakłam. Leż po odjeździe pracowników służby II B i M O niewiele myślałam i pakowałam wszelkie dowody Organizacji N.S.Z. które miałam ukryte i wszystko zakopałam do ziemi. Po jakimś czasie przesyłam powtarne pismo, wpadli nacz. zabrali do jakiegoś niezawodki i tak mi się wzięli wężaj pytając gdzie jest nasz.

70

Straszkliwe śledztwo bo w domu zostawiłam małego synka. Zatrzymali się w pokoju i od nowa były te same pytania lecz ja nieśmiernie odpowiadałam że nie wiem. Jeden Psig tylko wie dlaczego poszli mnie szukać.

Tak było aż do lipca 1944 r. męża nie znaleźli a mnie niczego nie udowodnili.

W 1945 roku wyjechałam z Rudnika do Błazek woj. Sieradz

i jeszcze 1946 byłam aresztowana do niczego się nie przypisałam śledztwo zostało umorzona z braku dowodów.

Pracowałam w Gminnej Spół. Samopomoc. Chłopska od 1956 roku do 1979 i obecnie jestem na emeryturze.

Na tym kończę mój życiorys.

Emilia Janowska